

URZĄD PATENTOWY

C 140 3/02

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22274.

Kl. 28 a, 3.

Józef Kon
(Dęby Szlacheckie, Polska).

Sposób wyprawiania futerek gęsi i innych ptaków z rodziny kaczek.

Zgłoszono 8 lutego 1934 r.
Udzielono 21 października 1935 r.

Wynalazek dotyczy wyprawiania futerek gęsi i innych ptaków z rodziny kaczek i polega na tem, że futerko, wyprawione niniejszym sposobem, całkowicie pozbawia się tłuszczu, zapelniającego wszystkie pory tkanki skórnej ptaka i stanowiącego warstwę, chroniącą go przed zimnem.

Dotychczas stosowane sposoby nie pozwalały na całkowite usunięcie tłuszczu ze skóry. Tłuszcz, przenikający całą tkankę skórną, jest w niej częściowo rozdrobniony koloidalnie i związany z nią zarówno biologicznie, jak i siłami kapilarnymi, co sprawia, że wszelkie sposoby mechanicznego zdrapania tłuszczu, jak również próby wyciągnięcia tego tłuszczu ciałami chłonnymi

lub ciastem, zarobionem z tych ciał, nie doprowadziły do otrzymania futerka całkowicie odtłuszczonego.

Według niniejszego wynalazku wyprawia się futerko tak, że z jednej strony skórka jest całkowicie odtłuszczona, posiada miękkość i barwę właściwą tylko skórkom najdelikatniejszym, z drugiej zaś puch posiada cenną właściwość rozdzielania się całkowicie na najdrobniejsze piórka. Skórka ta daje się łatwo farbować zupełnie tak samo, jak wszelkie inne gatunki futerek.

Sposób polega na tem, że po uprzedniej mechanicznej obróbce i zmiękczeniu skóry przez wtarcie w nią emulsji o składzie: węglowodór nasycony + woda +

mydło skórki poddaje się działaniu kwasu mineralnego i soli kuchennej, przez co niszczy się koloidalną strukturę tłuszczu tkanki skórnej, wytrącając substancję skórną i uwalniając tłuszcz z jego stanu rozdrobnienia. Tak wyzwolony tłuszcz, który po wysuszeniu skórki rozpływa się po niej, można teraz wypłókać ze skóry, kąpiąc skórki w rozpuszczalnikach tłuszczów. W celu lepszego wnikięcia rozpuszczalnika w pory tkanki skórnej można dodać do kąpieli rozpuszczalnika mydła kwaśnego.

Zamiast kwasu mineralnego i soli kuchennej można użyć innych środków garbujących, a zwłaszcza wszelkich garbników mineralnych, np. soli glinu i chromu, jak również i garbników roślinnych.

Emulsja, wcierana w skórę przed garbowaniem, rozpuszcza częściowo i zmydla tłuszcz, wskutek czego później stosowane wodne roztwory garbnika mają lepszy dostęp do skóry.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyprawiania futerek gęsi i innych ptaków z rodziny kaczek, zna-

mienny tem, że przed garbowaniem, a po mechanicznej obróbce, wciera się w tkankę skórną emulsję składającą się z węglowodoru nasyconego (jak nafty lub ciężkiej benzyny), wody i mydła, wskutek czego skórka dobrze chłonie wodny roztwór garbnika.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że po zagarbowaniu surowej tkanki skórnej kąpie się całe futerko w rozpuszczalnikach tłuszczów, jak np. benzenie, benzynie, czterochlorku węgla, trójchloroetylenie, czterochloroetanie, dzięki czemu można wypłókać ze skórki cały tłuszcz.

3. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że do garbowania surowej tkanki skórnej używa się bądźto kwasu siarkowego i soli kuchennej, bądź też innych garbników mineralnych, jak soli glinu i chromu, lub garbników organicznych sztucznych lub naturalnych, jak taniny, sumachu.

Józef Kon.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.